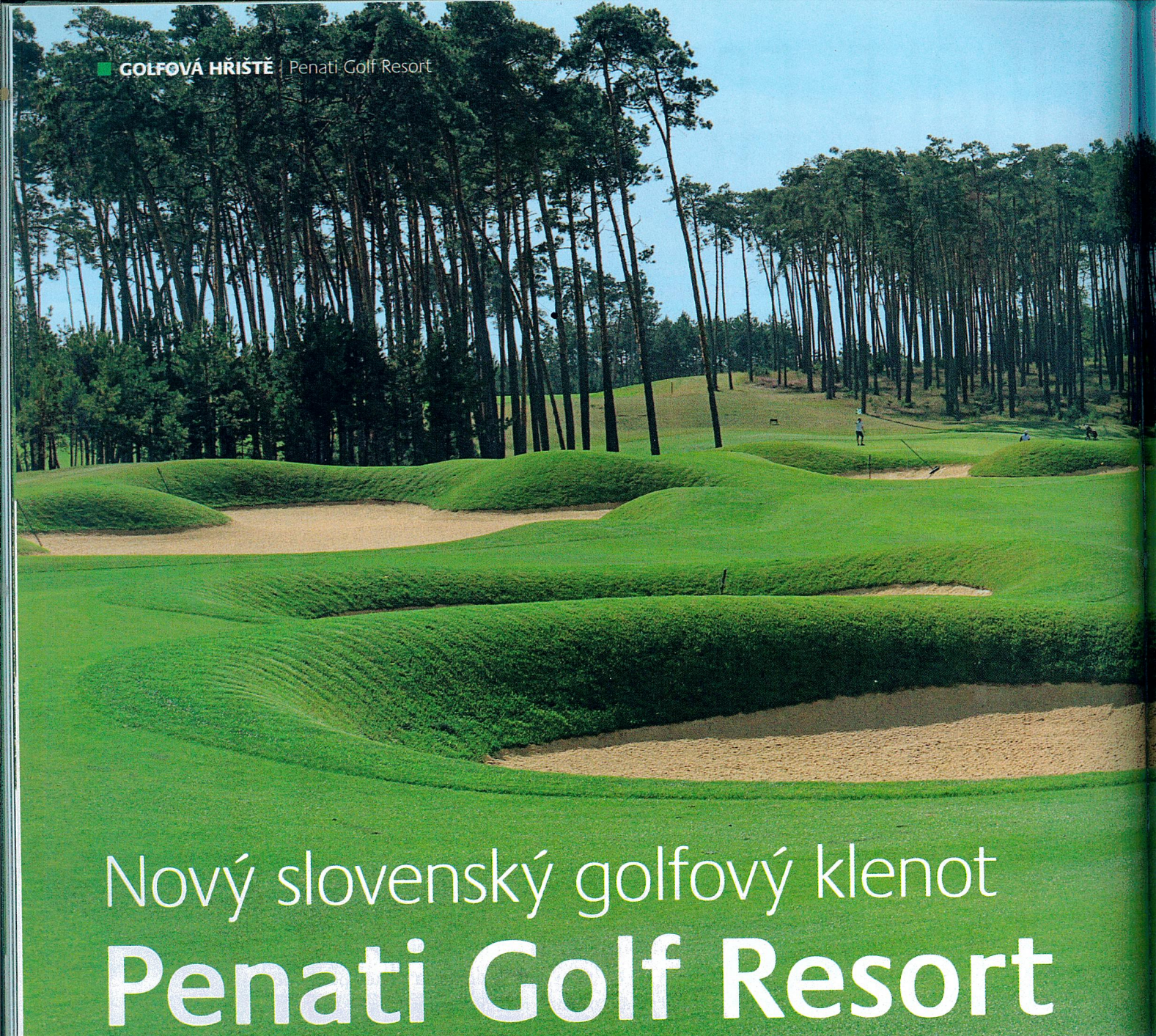

Nový slovenský golfový klenot Penati Golf Resort

Přitiskneš k němu ret a neodtrhneš více...

Znáte slovenskou dědinku Šajdíkové Humence? Asi byste o ní v životě neslyšeli, kdyby vedle ní nevyrostl parádní golfový areál. Ale protože se to jméno obtížně pamatuje, ve slangu golfistů zdomácněl pojem „Senica“.

TEXT: IVO DOUŠEK, FOTO: IVO DOUŠEK, JOSEF SLEZÁK, PETR VÁVRŮ

O nově otevřeném slovenském Penati Golf Resortu u Senice už i u nás slyšel každý, kdo se o golf jen trošičku zajímá. Velkorysý projekt budil pozornost už od svého zahájení před pěti či šesti lety. Prvním,

kdo se do toho díla pustili, však právě pro ten velký rozsah došel dech. Bylo to spíš zvenčí – přišla krize, banky začaly vypovídat úvěry... Až druhý investor dovedl resort do cíle, k uvedení do provozu.

Půvabná krajina rozlehlých borových lesů na písčitém podloží v předhůří Malých Karpat poskytla resortu optimální kulisu. Když sem jedete od Brna, potažmo z Čech a Moravy, máte k dispozici tři

Foto: Ivo Doušek

Klubovna nevypadá zvenčí zdaleka tak velká, jak se jeví zevnitř. Tvoří ji veliká, zajímavě členěná prostora, kde je recepce, lobby i restaurace. Hned vedle terasy, z níž člověk může pozorovat dění na ostatním greenu poslední jamky hřiště Legend.

LEGEND

Legend je první ze dvou místních mistrovských osmnáctek, slavnostně ji otevřeli začátkem letošního srpna. Ta druhá, Heritage, se dokončuje, už je osetá a otevření se dočká příští léto.

Kamarádi, kteří už si pospíšili a hráli tady přede mnou, líčili hřiště vesměs ve skvělých barvách. Od „krásné“, přes „perfektní“ a „nejlepší hřiště v Česku a na Slovensku“ až k nejvyšším superlativům „nejkrásnější hřiště Evropy“. Jsem po návštěvě spousty hřišť už trochu „okoralý“, ohromit se nechávám jen těžko, novinářské recenze беру nanejvýš napůl, ale na druhé straně jsem nadšenec golfu propadlý, takže o to zvědavější jsem byl. Než jsme se vydali na hřiště, vyzvídal jsem informace o projektu i jednotlivých hřištích od Ing. Richarda Hudce, spolumajitele resortu, viceprezidenta klubu a jednoho z nejpilnějších místních hráčů. Zajímavosti, čísla i data se z něj jen sypany, skoro jsem nestíhal.

Začali jsme čísly. Jsou impozantní. Resort zabírá 216 hektarů, z toho 24 připadá na velké jezero – umíte si představit, jak čistá jsou jezera na pískách? 95 hektarů má osmnáctka Legend a 90 zbylo na Heritage. Opatrně jsem se zeptal na celkové náklady – Ing. Hudec se nerozpákoval a uvedl číslo – 20 milionů eur! Půl miliardy korun...

Většinovým vlastníkem Penati Golf Resortu je bratislavský Penati Club, jenž soustřeďuje několik stovek předních slovenských manažerů a podnikatelů a poskytuje jim zázemí pro všestrannou náplň jejich volného času. V bratislavském areálu klubu najdete tenisová a další hřiště, hotel, fitness, relax centrum a restauraci – a před několika málo lety se rozhodli vstoupit i do světa golfu. Dobrá myšlenka... její výsledek právě pozorujeme přes okna klubovny.

Mezi dalšími spolumajiteli je i můj průvodce Ing. Hudec a také Petr Zálešák,

který s celým projektem původně začal a teď se věnuje hlavně jeho rezidenční části. Ta je taky velkorysá – na břehu velkého jezera postupně rostou rekreační vilky, celkem je jich naplánováno 207 a v současné době se pilně prodávají. Vedle je připravena další plocha – parcely na rezidenční domy.

Členství v golfklubu obnáší 4 300 euro vstupního poplatku, roční poplatek je 900 euro. Také si lze koupit roční členství za 1 800 euro. Běžný návštěvník zaplatí ve všední dny 70 euro, v pátek, o víkendu a ve svátek 90.

Hřiště Legend Course projektovala firma Nicklaus Design. Navázala na prvotní plány a započaté práce – leccos bylo potřeba změnit nebo udělat znovu. Jack Nicklaus postavil firmu nejen na svém slavném jménu, ale hlavně na perfektní odbornosti: o její služby se ucházejí nově vznikající hřiště po celém světě. Už jich mají na kontě skoro čtyři stovky v 34 zemích a nové projekty vznikají i v dalších, golfově exotických destinacích.

Na Slovensku je hřiště Legend samozřejmě první kousek z Nicklausovy dílny. Typický americký styl, učešané hřiště s hodně tvarovanými greeny, se spoustou bankrů krásných tvarů bez převislých okrajů, žádný aut!

Ing. Hudec mi vyprávěl i o druhém hřišti jménem Heritage. Také o jeho design se Nicklaus Design ucházel. Ale Penati Golf Club se rozhodl, že nechťejí dvě sobě podobná hřiště. O tuto odlišnost se postaraly dvě výrazné osobnosti: designoval Angličan Jonathan Davison a konečně kontury navrhoval proslulý skotský šaper Mick McShane. Mimochodem – při mé návštěvě se Mick nacházel v resortu, u dokončovacích prací nemohl chybět.

McShane je ve světě golfu významná figura – má za sebou mimo jiné tvarování Kingsbarns, nejkrásnějšího a nejdražšího hřiště v St. Andrews, a řadu podobných. Zde se oba angličtí odborníci vrátili ke stylu, v jakém se ve Skotsku stavělo dříve. Hřiště má být přírodnější, zásahy do původního reliéfu i charakteru terénu prý budou takřka neviditelné.

„Chtěli jsme dokončit první devítku Heritage a věnovat se stavbě hotelu, který bude přímo navazovat na klubovnu, ale pak jsme ▶

Bankrů napočítáme na hřišti Legend opravdu hodně.

cesty, které se rozdělují u Břeclavi. Klasická vede přes Hodonín a Senicu, kratší přes Břeclav, Lanžhot a Kúty, k nejkratší si musíte pořídit slovenskou dálniční známku, s ní využijete pět kilometrů slovenské dálnice, pak sjedete do Kútů, odkud už je to kousek.

My jsme jeli přes Senicu. Přesně ve chvíli, kdy uprostřed města začnete přemýšlet, jestli už jste neměli odbočit, se objeví první šipka „GOLF“. O něco dál ukazuje cestu obří billboard – ten nepřehlédnete. Poslední dva kilometry, brána resortu, dobře dimenzované parkoviště. Stožáry, na nich vlajky, milé překvapení: nevzpomínám si, jestli jsem na nějakém zahraničním hřišti viděl i naši vlajku. Body pro Penati.

Foto: Ivo Doušek

Na každé jamce najdeme hned šest odpališť.

dali přednost dokončení celé osmnáctky, hotel musí počkat," popisuje Richard Hudec změnu v harmonogramu výstavby. Ostatně má to svůj dobrý důvod. „Členové samozřejmě chtějí zejména hrát, hotel pro ně není taková priorita, valná většina si snadno dojede spát domů, a jak se nám nahrnuly turnaje, chceme co

nejrychleji spustit druhé hřiště, aby členové pokaždé měli některé k dispozici.“ Velmi zdravé rozhodnutí.

Teď musím trochu přeskochit – zkusím pospat dojmy a pocity, které ve mně hřiště a hra na něm zanechaly. Protože je hřiště tak nové, že ho většina členů ještě

nestihla navštívit, je popis jamek rozsáhlejší a kromě technického popisu zahrnuje i subjektivní pocity, jaké v nás jamky zanechaly.

KRAJINA, TERÉN

Když vystoupíte z auta, octnete se v rovině, na první pohled nejsou vidět žádná převýšení. Ale hned na druhé jamce terén relativně strmě stoupá, napřed jsem myslel, že je to ojedinělá vlna, ale vlevo v lese je vidět další – a pak už se toho tu mírně, onde výrazněji tvarovaného terénu nezbavíte až do klubovny. Tvary pěkně zapadají do okolí, samozřejmě se tady přesouvala zemina, ale jaksi to není vidět...

LESY, STROMY

Oslovily mne ze všeho nejvíc. Blízko klubovny převládají vysoké borovice, ale už na druhé jamce vstoupíte do světa borovic menších – pětimetrových, osmimetrových, třímetrových... Lesíky hustě nasázených stromů a stromků se střídají s porostem „dospělých“ borovic v nikdy se neopakujících variacích. Do nižších

Jednotlivé jamky ze žlutých odpališť

1. 301 m, par 4, HCP 9

Člověk čeká pěkné, a je to pěkné. Startér, první rána, fervej dostatečné šířky, měkká, koberec, lehký pravý dogleg. Velký bankr těsně před pravou polovinou téměř rovného greenu. Kolem vysoký les.

2. 432 m, par 5, HCP 7

Překvapení – najednou se před vámi zjeví docela vysoký kopec, široká fervej na něj stoupá a ztrácí se v sedle. Za sedlem první waste area zprava ohraničuje fervej, ale nezasahuje do ní. Tři bankry kolem greenu – krásné oblé tvary okrajů, leč dost strmé. Green větší než bývají na pětiparech, už není tak rovný jako na jedničce.

3. 146 m, par 3, HCP 15

Kolem greenu je v uctivé vzdálenosti čtveřice bankrů, green veliký a výrazně tvarovaný. Tady si shaper skutečně vyhrál, složité hledání dráhy delších patů.

4. 342 m, par 4, HCP 3

Dost těžká, levý dogleg, cestou šest bankrů rozházených po ferveji,

u vyvýšeného greenu další tři. Z odpaliště krásný pohled, bankry mají dobře viditelné zvýšené okraje a varují hráče z dálky. Na drajv moc místa nenechali... Pravý greenový bankr je hodně hluboký, stoupající jamkoviště má několik pater, plošinky a šikmá území, obtížný!

5. 291 m, par 4, HCP 17

Příjemná, krátká, bez problémů, stačí netrefit waste area a za ní ležící bankr na levé straně u greenu. Písečná překážka zase překonává rekord – hluboká! Green samý kopeček a údolíčko, na nejlehčí jamku této devítky ho mohli trochu víc srovnat. Zábavné patování.

6. 474 m, par 5, HCP 11

Z odpaliště se najednou otevře výhled na vzdálené kopce, člověk to nečeká. Jamka klesá, cestou jen jeden bankr (!), u greenu obvyklá dávka.

7. 345 m, par 4, HCP 1

Jako nejtěžší jamka určitě nevypadá, dá se projít bez problému. Uprostřed ferveje

jediný bankr, hodně hluboký, před pravou částí greenu další dva, ale to vůbec nevybočuje ze zdejšího průměru.

8. 144 m, par 3, HCP 5

Zajímavý krátký třípar, z kopce, green je skoro celý schovaný za jezírkem, které je o dost větší než sám green a velmi těsně se k němu přimyká.

9. 312 m, par 4, HCP 13

Vodní hrátky pokračují, odpal těsně kolem dlouhé vody (je vpravo, asi 100 prvních metrů). Vlevo les – úzký koridor. U greenu svah snáší nepřesné rány doleva dolů. Klubovna na dohled, poprvé od startu.

10. 316 m, par 4, HCP 8

Zpět po druhé straně jezera, green zasunutý za jeho cípek, šlajsy tam bezpečně končí. Miček dokáže do jezera seběhnout i z greenu, musíte dát šikovnou ránu. Green s velikými převýšeními!

11. 411 m, par 5, HCP 14

Několik velkoryse dimenzovaných odpališť ve svahu pod sebou, rána jde dolů, pak se zase stoupá ke greenu. Málo bankrů,

S vodou se tu sice šetřilo, ale pozlobit dokáže.

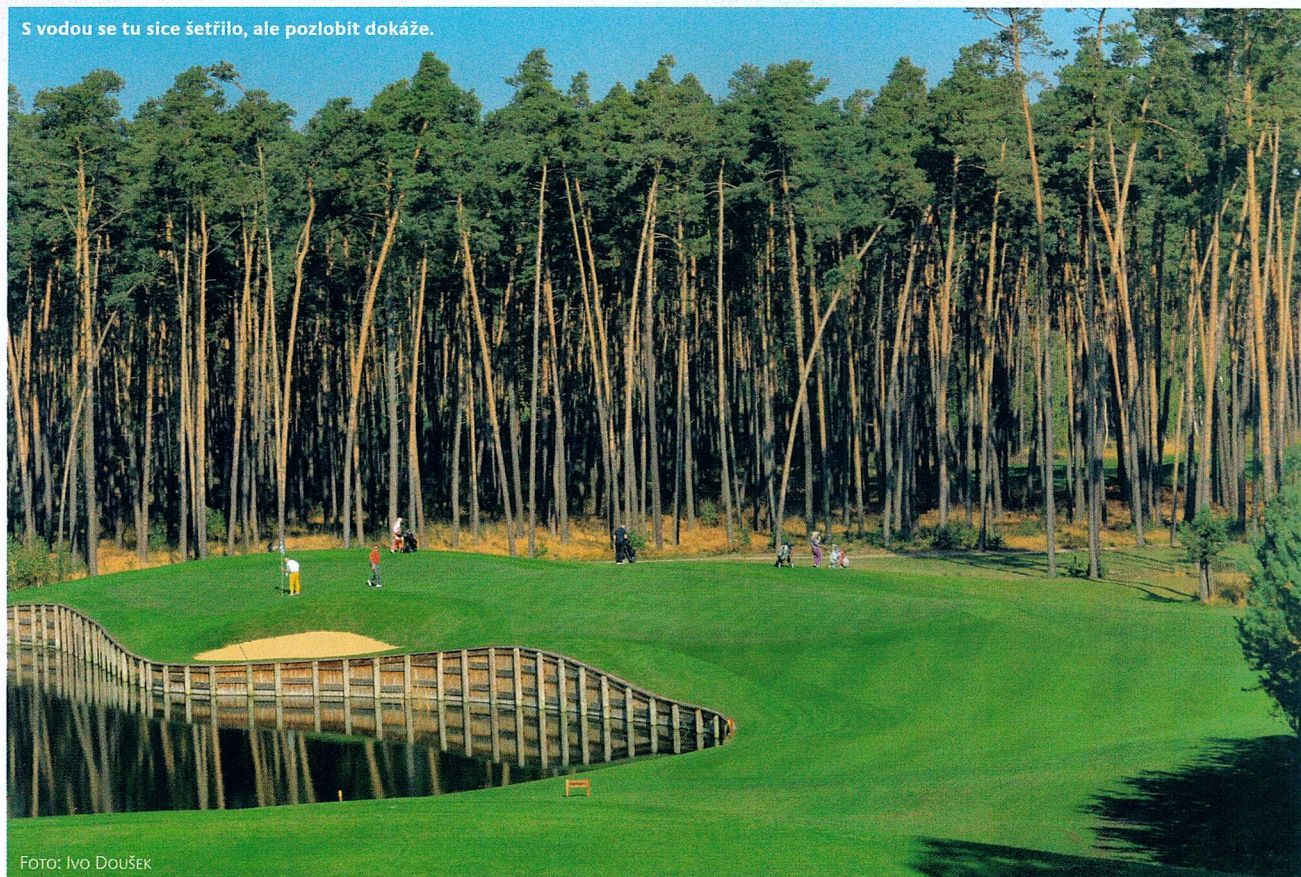

Foto: Ivo Doušek

obtížné jamkoviště – míček ho často navstíví jen na chvíli a zase z něj vyjede.

12. 128 m, par 3, HCP 10

Vstup na green tohoto krátkého tříparu je uzoučký, z obou stran obě bankry. Na greenu výrazná vlna. Žádný odpočinek, člověk pořád musí něco řešit.

13. 391 m, par 4, HCP 4

Napříč celou fervejí je na úrovni krátkého odpalu široká waste area. Pak zatáčka ostře doleva, po pravé straně veliký bankr, před velmi vyvýšeným greenem je snížený prostor, míček nedobíhá. Bankr – to už znáte, rovný není. Dlouhá těžká jamka.

14. 270 m, par 4, HCP 16

Tady vás nic neruší, jste se svým golfem sami, z obou stran les, což ale platí obecně. Jamka vede po náhorní plošině, na kterou jste prve vystoupali, je příjemná, u greenu ani jeden bankr!

15. 637 m, par 6, HCP 2

V birdie kartě má dva listy, je popsána napřed jako pětipar, ale hrává se

většinou shora, pak je to par 6, to je ta druhá stránka birdie karty. Při pohledu z odpaliště vás napadne slovo „širá“. Obří rozměry, včetně šířky ferveje. Green v té dálce málem není ani

vidět, na trati je několik flajtů, a vůbec si nepřekážejí. Z odpaliště impozantní rozhled na Malé Karpaty. Cestou dvě waste area, nějaké bankry, ty u greenu mají hodně písku na svých strmých stěnách,

špatně se leze dolů či nahoru, lépe se jim vyhnout.

16. 135 m, par 3, HCP 18

Dokonalý opak předchozí dlouhé pouti. Krátký třípar před širokou waste area, green dost těsně za ní, je třeba hrát carry na green, ne na doběh.

17. 330 m, par 4, HCP 12

Impozantní odpal z výšky dolů do roviny, vlevo lemované dlouhou vodou, ta se roztahuje i těsně podél celé levé strany greenu. Skupinka tří bankrů v dopadové zóně dlouhých ranařů, pak bez dalšího problému.

18. 298 m, par 4, HCP 6

Jamka se tváří nevinně, není dlouhá, z kopce, klubovna na dohled, hned za greenem. Ale ten green je ostrov! Druhou ranou na něm skončí mistři, jiní si ještě přihrají blízko vody a přehazují tu dvacetimetrovou vodu tak dlouho, až se jim podaří umístit míček na ostrově. Někomu to zabere i několik ran, čert ví proč se těch pár metrů přestřeluje tak těžko. Zábavná jamka, zvlášť z pohledu člověka sedícího na terase klubovny pár metrů za ostrovem.

FOTO: PETR VÁVRŮ

Závěrečná jamka s ostrovním greenem je povedenou tečkou za nevšední procházkou.

SENICA – ŠAJDÍKOVE HUMENCE

Adresa: Golf Residence Senica,
Šajdikove Humence 443,
905 01 Senica, Slovensko
Tel.: + 421 917 907 777
Web: www.penatigolfresort.sk
E-mail: info@penatigolfresort.sk,
reception@penatigolfresort.sk
GPS: 48°40'31,36" N | 17°19'16,44" E
Rok otevření: 2012
Green fee: 70 € (po-čt) |
90 € (pá-ne)

FOTO: JOSEF SLEZÁK

Legend Course

Počet jamek: 18 | **Par:** 72/73
Délka (m): 6536 (černá) | 6187 (bílá) |
5703 (žlutá) | 5329 (modrá) |
4798 (červená) | 4444 (oranžová)

Heritage Course

Počet jamek: 18
Služby: | driving range | chip & putt |
výuka golfu | půjčovna vybavení |
pro shop | klubovna | restaurace |
indoor | ubytování

porostů není radno posílat míček, ale není to potřeba, ferveje jsou dostatečně široké.

FERVEJE

Hřiště obsadilo tolik místa, že jednotlivé ferveje jsou od sebe zpravidla odděleny dost širokými pásy lesa. O dalších hráčích v podstatě nevíte. Stavitelé se vyhnuli lapákům v podobě nelogických zúžení, dopadové zóny jsou bezvadně široké a téměř všude je kolem fervejí spousta dalšího ošetřovaného prostoru, rafu natolik nízkého, že v něm míček nejen najdete, ale dá se odtud i bez problému odehrát. Na třech jamkách se hraje přes horizont, ale ferveje jsou široké a v těch místech přímé, nezáludné, takže nejde o žádnou potíž. Přesto je dobré opřít se o obrázky v birdie kartě, jsou výstižné.

BANKRY

Kapitola sama pro sebe. Je jich spousta, mají neuvěřitelně ladné, měkké tvary a téměř jednotné formy. Vyložení hřiště zdobí. Ing. Hudec mi o nich vyprávěl: „Mají zaoblené okraje bez převýšených hran, jsou tvarovány tak, aby míček, který se v nich octne, seběhl dolů, kde je rovina, takže se dobře hraje i z hlubokých překážek kolem greenů. Ve strmé stoupající části písku se míček nedokáže udržet a steče. Vybíralo se z 12 vzorků písku! Okraje bankrů (blíže jamce) jsou vyvýšené, oko je lehce identifikuje z dálky, i tehdy když není přímo vidět písek.“ Jednomu z nás se přesto podařilo zahrát carry do strmého písku u kraje bankru před patnáctým greenem a tam se dost špatně

stálo – písek tam byl až moc hluboký. To je ale jen muška, výjimka potvrzující pravidlo, bankry jsou velice vyvedené.

Kromě klasických bankrů jsou zde na několika jamkách „waste area“, rozsáhlé písčivé plochy, které se po ráně nehrabou. Na čtyřech jamkách druhé devítky se táhnou napříč fervejí a je třeba trochu přemýšlet, vědecky řečeno přizpůsobit jim course management. Jsou v nich občas ostrůvky s trsy zaschlé trávy, vypadalo by to přírodně a k tomu waste by se to hodilo, ale v období sucha, což letos nastalo, se tráva nedaří a moc to nezdobí.

VODNÍ PŘEKÁŽKY

S těmi se tady dost šetřilo. Vodu potkáte poprvé až na osmičce, další hned na devítce a desítce, to je jeden rybník tam a zpět, pak až u konce. Zvláštní lahůdkou je díky vodě finálová jamka – ostrov přímo u klubovny. Green má přes 900 metrů čtverečních, ale to je téměř všechno, co se na ten ostrov vešlo. Voda kolem sbírá míčky neuvěřitelným způsobem. Jezírka jsou zčásti ohrazena kolmými dřevěnými palisádami, na pohled moc pěkné, ale když si nedáte pozor, dokáže míček vyběhnout přes okraj palisády do vody – zažili jsme na desátém greenu.

GREENY

Velké, rychlé, obtížné. „Rychlost udržujeme na desítce. Ti, co tady hrají častěji, si to chválí, k takovému hřišti ta rychlost patří,“ dozvídám se. Největší green je ten poslední, průměrná velikost je asi 600 metrů čtverečních. Až na úplné výjimky jsou dost výrazně tvarované, na většině z nich je šest vrtacích míst, ale je

tam i spousta prostoru, kam jamku navrtat nelze. Vlny, vlnky, svahy... prudší kontury se čtou lépe než povlovnější, kde se směr, kterým se balonek vydá, odhaduje obtížně. Trojpat není žádná ostuda.

ODPALIŠTĚ

Šest na každé jamce, od černé po oranžovou. Rovná, kvalitní. Nejsou měkká, ale ani přehnaně tvrdá: první týčko jsem přerazil až na předposlední jamce, jinak vždycky stačilo uhnout a položit se: tak to bývá na kvalitních hřištích. Přechody od greenů k dalšímu odpališti vesměs velice krátké.

RARITA

Je tu jedna jamka, která má odpališť deset! Je to patnáctka, kterou hrají buď jako pětipar, nebo – ze vzdálenější sady odpališť – jako šestipar! Evropská rarita, délka z černých 716 metrů. Když stojíte nahoře, vidíte před sebou neuvěřitelně dlouhou a širokou pláň, rozpůlenou pruhem waste area, na velice vzdáleném greenu se činí jeden flajt, v půlce je další a vy už klidně můžete začít hrát – tři flajty na jedné jamce jako nic. Ohromující scénérie.

BIRDIE KARTA

Zde velmi potřebná pomůcka, často jsme ji vytahovali. Pěkně zpracovaná,

obrázky výrazné a jasné, hodně čísel, popisy jamek – jen jsou ty popisy z pera až příliš dobrého golfisty: doporučení, jakých holí použít, se hodí spíš pro velmi dlouhé hráče než pro „normálního“ golfistu.

KLUBOVNA, RESTAURACE

Zapadá do celkového obrazu resortu. Velkorysé řešení, co se prostoru týče, pěkně vybavená, spousta míst je i na terase, ze které máte ostrovní green jako na dlani. Oběd po hře jsme bohužel z časových důvodů neabsolvovali, jediné, co jsem zaznamenal z jídla, jsou tyčinky anglické výroby, určené speciálně pro golfisty. Ty mají málokde.

OBTÍŽNOST

Hřiště je dost tvrdě nanormované. Ing. Hudec mi citoval statistiku z dosud proběhnuvších turnajů, kdy 4 % hráčů zlepšila hendikep, 6 % udrželo a ostatní zhoršovali. Rekord hřiště byl dosažen při mezinárodním mistrovství Slovenska, které se zde hrálo brzo po otevření (v prvních srpnových dnech tohoto roku). Rekordman Martin Ťahoda zahrál hřiště za mínus dva, tedy 71 ran, a na mistrovství svůj hendikep nezlepšil vůbec nikdo...

CELKOVÝ DOJEM

Kdo tam nebyl, neuvěří. Když se sejde dohromady tolik pozitivních vlastností hřiště, tak se podle mne nesčítají, ale rovnou násobí. Jednoznačně vynikající hřiště, kvalitou si nezádá s nejlepšími českými (a jistě i slovenskými) areály, zasazením do přírody, provedením i celkovým pocitem ze hry strčí všechny do kapsy. Ano, vím, zní to až přehnaně, nejsem jejich placený agent, ale jinak to napsat nechci, tak silné dojmy jsem si odtamtud dovezl.

Je to hřiště, které si člověk nadlouho zapamatuje a zároveň se tam bude chtít znovu vracet. Jsem zvědav i na druhou osmnáctku, ale už i takto je Penati Golf Resort krásný kousek do sbírky hřišť od nás snadno dosažitelných. Napoprvé jamky trochu splývají, abyste si je zapamatovali, chce to více návštěv. Ale to je skoro všude stejné.

Během té dlouhé výstavby bylo o resortu slyšet tu víc, tu zase méně. Cykly zvědavosti střídaly cykly, kdy o resortu nikdo nemluvil. Převládal pocit „co tam ti Slováci vymýšlejí?“ Ale to bylo, jak už řečeno, díky problémům s bankami. Projekt se podařilo dokončit, a za mne „hurá!“ – je parádní. Myslím, že tam příští rok, až se pověst resortu ještě víc rozšíří, bude dost těсно...

Bankry hřiště vyložené zdobí, ovšem každý hráč se jim raději vyhne.

Foto: Ivo Doušek